

III. Pašijní hodina

Čtvrtek

1.4.2021

Introit: Ž31,12a;14-16a

Potupen jsem všemi protivníky a sousedy nejvíc. Z mnoha stran pomluvy slyším.

Kolkolem děs! Smlouvají se na mě, kují pikle, chtějí mi vzít život.

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím:

„Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“

Píseň: 115, 3

(nápěv)

115. Kristus, příklad pokory

Lukáš Pražský

Kri-stus, při-klad po-ko - ry, Pán náš mi - lo - sti - vý,

Ot - ce své - ho Syn mi - lý a jed - no - ro - ze - ný,

pro hříš - né - ho člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý

- 3 Od nepřátel puzení, s matkou utíkání,
před židy pokrývání, pro naše spasení
ráčil jest podstoupiti, lidem poddán býti,
jsa poslušen Otce až právě do smrti.

Modlitba

Píseň: KK 147, 1

147

N: J. Crüger

T: J. Heermann / Vl. Kučera

G Cm Dm B Gm F E^b B Cm D

Je - ži - ši mi - lý, co jsi spá - chal zlé - ho,

Gm F B E^b Cm B F B

že vy - řkli or - tel hně - vu u - krut - né - ho?

Gm Dm E^b B F Gm B

Čím pro - vi - nil ses, v čem jen hle - dat

Cm G B Cm Gm D G

vi - nu tvých slov a či - nů?

Čtení: Ž35,11a;17

Zlovolní svědkové povstávají.

Jak dlouho chceš přihlížet, Panovníku?

Zachovej mou duši před zkázou, kterou mi přichystali,
jediné, co mám, chraň před lvíčaty.

Píseň: KK 147, 3

- 3 V čem hledat důvod utrpení toho?
Hřích můj tě svírá, dluhů mých je mnoho.
Ježíši, Pane, vina má tě tíží,
na mém jsi kříži!

Čtení: Mk14,53-65

Ježíše odvedli k veleknězi, kde se shromáždili nejvyšší kněží, starší a zákoníci. Petr šel zpovzdálí za Ježíšem až dovnitř do veleknězova dvora; seděl tam spolu se sluhy a ohříval se u ohně. Velekněží a celá rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenalezali. Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale svědectví se neshodovala. Někteří pak vystoupili a křivě proti němu svědčili: „Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukama udělaný.“ Ale ani jejich svědectví neshodovala. Tu velekněz vstal, postavil se uprostřed a otázel se Ježíše: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz zeptal: „Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ Ježíš řekl: „Já jsem. A uvidíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Nač ještě potřebujeme ještě svědky? Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?“ Oni pak všichni rozhodli, že je hoden smrti. Někteří na něj počali plivat, zakrývali mu obličej, bili ho po hlavě a říkali mu: „Prorokuj!“ A sluhové ho tloukli do tváře.

Píseň: KK 147, 2

- 2 V líce tě bijí, trnem korunují,
do tváře plijí, smíchem potupují,
máš octem, žlučí tišit svoji žízeň,
zlou kříže trýzeň.

Čtení: Ž31,12b-13

Známí ze mne mají strach, spatří-li mě venku, vyhnou se mi.
Sešel jsem jim z mysli jako mrtvý, jako rozbitá nádoba.

Modlitba

Píseň: 110, 3

(nápěv)

Má ví-ra po-hlí-ží, Be-rán-ku na kří-ži,
do tvých těch ran; krev, jež se prý-ští z nich, kéž můj i
sma-že hřích, bych s tebou v nebesích měl věč-ný stan.

- 3 Bludištěm života, kde hříchů mrákota, kde žal a sten,
mé slzy stíraje, rač vést mne v ty kraje,
kde pravá vlast má je, kde věčný den!

Čtení: Mk14,66-72

Když byl Petr dole na nádvoří, přišla jedna z velekněžových služek, a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: „I ty jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem!“ On však zapřel: „O ničem nevím a vůbec nechápu, co říkáš.“ A vyšel ven do předního dvora. V tom zakokrhla kohout. Ale služka ho uviděla a zase začala říkat těm, kteří stáli poblíž: „Ten člověk je z nich!“ On však opět zapíral. A zakrátko zase ti, kdo stáli kolem, řekli Petrovi: „Jistě jsi z nich, vždyť jsi z Galileje!“ On se však začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka, o němž mluvíte.“ V tom kohout zakokrhla podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, které mu Ježíš řekl: „Dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A dal se do pláče.

Píseň: 112, 4

(nápěv)

- 4 Tvé bříme mé jsou hříchy, ty já jsem provinil,
zač, Beránku ty tichý, jsi krutě trestán byl.
Ó Kriste, blaha zdroji, své milosti mi přej
a pro tu lásku svoji i dál se ke mně znej!

Modlitba

Místo pro tiché modlitby

Otče náš, který jsi v nebesích,
posvěť se jméno Tvé.
Přijď království Tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jakož i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky.
Amen.

Požehnání:

Milost našeho Pána Ježíše Krista
a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.
Amen.

Píseň: 111, 4
(nápěv)

- 4 Srdečně děkujeme s velikou vděčností,
ó dejž, ať užíváme s celou důvěrností
podle tvého zřízení té drahé oběti,
v chvále, v díkučinění, všech věků v objetí.